

ΙΔΡΩΤΑΣ - SWEAT

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Μάγκνους Φον Χορν
Ηθοποιοί: Μαγκνταλένα Κόλεσνικ, Γιούλιαν Σβιεζέφσκι, Αλεξάντρα Κονιέζκα.

Φωτογραφία: Μισάλ Ντίμεκ

Μοντάζ: Ανιέσκα Γκλίνσκα

Χώρα: Πολωνία, Σουηδία (Έγχρωμη)

Διάρκεια: 106'

Πρώτη προβολή: 7.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: 9.30 μ.μ.

Διακρίσεις: 13 Βραβεία και 11 Υποψηφιότητες Art Film Festival 2021, Βραβείο Φωτογραφίας Chicago International Film Festival 2020, 2 Βραβεία, Gold Hugo Καλύτερης ταινίας και Silver Hugo Σκηνοθεσίας, International Film Festival & Awards Macao 2020, Βραβείο Καλύτερης Ηθοποιού Polish Film Festival 2020, 8 Βραβεία, Καλύτερης ταινίας, Φωτογραφίας, Σκηνοθεσίας, Μοντάζ, Β! Γυναικείου ρόλου, 2 Βραβεία στον Α! Γυναικείο ρόλο και Silver Lions στην ταινία. Trieste Film Festival 2021, Βραβείο Cineuropa στην ταινία.

Μια γοητευτική γυμνάστρια και διάσημη influencer λυγίζει από το βάρος της υπερέκθεσης στα social media και αναζητά απεγνωσμένα λίγη αληθινή οικειότητα.

Καίρια κριτική στη συναισθηματική φθορά που επιφέρουν τα κοινωνικά μέσα, αλλά και τον κατακερματισμό της αυτοεικόνας που αυτά καταφέρνουν, η οποία ωστόσο αποδεικνύεται άνιση όταν θίγει ζητήματα σεξουαλικής επιθυμίας.

Επίσημη επιλογή στο Φεστιβάλ Καννών το 2020, η δεύτερη ταινία του Μάγκνους Φον Χορν είναι ένα πολύχρωμο και σκοτεινό, καυστικό αλλά όχι επικριτικό πορτρέτο της ζωής στα social media, όπου οι followers αντικαθιστούν την οικειότητα των σχέσεων και τα likes την αγάπη.

Η 30χρονη Σύλβια, διάσημη από τα social media Πολωνή γυμνάστρια, μοιάζει να τα έχει όλα. Επιτυχημένη influencer με 600.000 followers, πληρώνεται αδρά από χορηγούς για να προωθεί τα προϊόντα τους με συνεχή βίντεο ασκήσεων και διατροφή από την καθημερινότητά της – στα εμπορικά κέντρα να ξεσηκώνει τον κόσμο σε ιδρωμένα work outs, στο μοντέρνο διαμέρισμά της να ετοιμάζει smoothies, στο ακριβό αυτοκίνητό της να δίνει συμβουλές οδηγώντας, ακόμα και μέσα στην ντουλάπα με τα designer ρούχα της. Το κινητό της είναι η προέκταση του άψογου μανικιούρ της και το record είναι σχεδόν πάντα on selfie mode. Όταν όμως αποφασίζει να μαγνητοσκοπήσει ένα βίντεο όπου τσαλακώνεται και ομολογεί την μοναξιά της, οι σπόνσορες αγανακτούν. Κι αυτό γίνεται η αφορμή να ραγίσει το γυαλί του smart phone της και να αναγκαστεί να κοιτάξει τη ζωή και τον αντικατοπτρισμό της κατάματα. **Τόση αγάπη και καμία οικειότητα. Τόσο φανς και κανένας φίλος.** Όλοι την ξέρουν και κανένας πραγματικά. Εκείνη μοιράζεται κάθε λεπτομέρεια της ζωής της και κανείς δεν την περιμένει όταν γυρίζει σπίτι. Όλοι την ποθούν, αλλά κανείς δεν την πλησιάζει. Παρά ένας μοναχικός, θλιβερός stalker που παρκάρει κάθε μέρα κάτω από το σπίτι της...

Ο Σουηδός σκηνοθέτης Μάγκνους Φον Χορν επιστρέφει, πέντε χρόνια μετά το εντυπωσιακό του ντεμπούτο «The Here After» (Δεκαπενθήμερο Σκηνοθετών, Κάννες 2015) με μία γυαλιστερή, πολύχρωμη, γεμάτη ενέργεια απεικόνιση του

σύγχρονου insta κόσμου μας, που σταδιακά μετατρέπεται σε ένα πορτρέτο πολύ πιο σύνθετο, εύαλωτο, σκοτεινό.

Ποτέ όμως επικριτικό ή κυνικό. Θα ήταν πολύ εύκολο να παρουσιάσει κανείς τόσο ρηχί κι επιφανειακή είναι η ζωή μιας influencer. Το εντυπωσιακό εδώ όμως, τόσο στο σενάριο όσο και στο σκηνοθετικό στήσιμο του Φαν Χορν, είναι ότι δεν κατακρίνει την ηρωίδα του, ούτε την αποτυπώνει με φθνή μισογυνισμό, ως Barbie-καρικατούρα. Αντιθέτως. Η Σύλβια προτρέπει τον κόσμο να γυμνάζεται, αλλά ταυτόχρονα να αποδέχεται το σώμα του – όποιο κι αν είναι αυτό. Μοιάζει να συνδέεται ειλικρινά με τους θαυμαστές της – το χαμόγελό της δεν σβήνει, η αγκαλιά της είναι ανοιχτή κι η ευγένειά της ζεστή και παρούσα. Είναι τρυφερή με το σκύλο της, δεικτική με τους σπόνσορές της αν δεν της παρέχουν οικολογικά προϊόντα, αυστηρή και πειθαρχημένη με τον εαυτό της. Πάνω από όλα ο Φαν Χορν της το αναγνωρίζει: έχσει ιδρώτα για να γίνει επιτυχημένη επαγγελματίας. Είναι business woman και τα κατάφερε μόνη της.

Αυτή που δεν της αναγνωρίζει τίποτα είναι η μητέρα της. Σε μία σεκάνς γενεθλίων, ο Φαν Χορν μάς υποψιάζει από που προκύπτει ο ναρκισσισμός της ηρωίδας - γιατί νιώθει την ανάγκη συνεχώς να την κοιτούν και τους λόγους που έχει επιτρέψει σ' έναν αλγόριθμο στα σόσιαλ να καθορίζει την αυτοεκτίμησή της. Γιατί κανείς δεν την βλέπει στίπι της. Όσο κι αν προσπαθεί να τα κάνει όλα τέλεια, η ανικανοποίητη μητέρα της βρίσκει πάντα τη ρωγμή, το λάθος. Δεν την εντυπωσιάζει η επιτυχία της κόρης της, την υποβιβάζει, την αγνοεί, μπορεί και να τη ζηλεύει. Κι η Σύλβια περιφέρει το τραύμα της προσπαθώντας ακόμα πιο σκληρά. Ίσως αν φτάσει το τέλειο, να αναπηθεί.

Με τη βοήθεια του διευθυντή φωτογραφίας του Μισάλ Ντίμεκ, ο οποίος επί το πλείστον κινηματογραφεί την ηρωίδα με κάμερα στο χέρι, σε μία σχεδόν ντοκιμαντερίστικη απεικόνιση της πραγματικότητάς της, ο Φαν Χορν είτε την κρατά σε απόσταση για να επικοινωνήσει την μοναξιά της, είτε από πίσω για να ενισχύσει πόσο επικίνδυνο είναι «να σε ακολουθούν» (το κάνουν μόνο στο Instagram!), είτε σφίγγει τα κοντινά στο πρόσωπό της, γνωρίζοντας ότι η πρωταγωνίστριά του μπορεί εξαιρετικά να επικοινωνήσει την εύθραυστη μελαγχολία, την απόγνωση, αλλά και τη δύναμη της Σύλβια. Μιας κοπέλας που χαμογελά και τα μάτια της κλαίνε. Μιας γυμνάστριας που έχει χτίσει σώμα, ενώ μέσα της νιώθει κομμάτια. Μιας αστραφτερής media περσόνα, που οι άντρες θέλουν να την κοιτούν και να αυτοϊκανοποιούνται, όχι να την συντροφεύσουν. Μήπως τελικά η ζωή της είναι μία θλιβερή διαστροφή, όπως κι αυτή του stalker της;

Η θεατρική Μαγκνταλένα Κολέσνικ, στον πρώτο πρωταγωνιστικό της ρόλο στο σινεμά, είναι πράγματι μια αποκάλυψη. Αφιλτράριστα λαμπερή, με ενέργεια πρωτεινούχας μπάρας και αψεγάδιαστη παρουσία, δικαίως σαγηνεύει τον ερωτευμένο μαζί της φακό και κλέβει τα φώτα – όπως θα έκανε μία πραγματική star influencer. Η προετοιμασία για το ρόλο ενίσχυσε το σώμα της με αβίαστη δύναμη και φυσική κίνηση – πιστεύεις ότι έχεις μπροστά σου μία γυμνάστρια. Όλα αυτά όμως αποτελούν μόνο το πλαίσιο στην ερμηνεία της. Η Κολέσνικ παίζει με το εκφραστικό της πρόσωπο, με βλέμματα που επιτρέπουν να τρυπώσουμε στην ανησυχία, την απογοήτευση, το φόβο, το θυμό της.

Εκείνη δίνει ανθρωπιά στην κούκλα. Τρεις διαστάσεις στη γυάλινη επιφάνεια της εικόνας της. Εκείνη εμπνέει την κατανόηση, την ενσυναίσθηση, ακόμα και τις τύψεις μας: ούτε εμείς είμαστε αθώοι.

Κρίνουμε επιφανειακά τους ανθρώπους με εύκολα likes – υποτιμούμε την ύπαρξή τους με αβίαστα scroll down. Κανείς δεν σταματά να χαζεύει στον κινητό του για να κοιτάξει τον άλλον πραγματικά. Κανένος αυτί δεν ιδρώνει για να ακούσει την αλήθεια του.

ΠΟΛΥ ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ

Στην εποχή της ευρείας διάδοσης των social media, οι κάθε λογής influencers αναγνωρίζονται ως ένα νέο είδος διασημότητας. Σε αντίθεση, όμως, με έναν καλλιτέχνη, για παράδειγμα, εκείνοι δεν παράγουν υλικό έργο, αλλά προτάσσουν έναν αξιολήγετο τρόπο ζωής ως το προϊόν που «αγοράζουν» οι ακόλουθοί τους. Συνήθως τα εν λόγω προφίλ βρῖθουν από στιγμιότυπα μιας εύπορης και καλογαλισμένης ρουτίνας, σε βαθμό που αγγίζουν επίπεδα τοξικής τελειότητας. **Μέσα σε αυτό το φαινομενικά αψεγάδιαστο προσωπείο των influencers καταδύεται ο «Ιδρώτας», στήνοντας τη δράση γύρω από τη ζωή μιας γοητευτικής γυμνάστριας με αναρίθμητο κοινό.** Η αρυθίωτη εικόνα της ραγίζει όταν καταρρέει συναισθηματικά σε ένα βίντεο όπου εξομολογείται δακρύζοντας πόσο μόνη νιώθει – στ' αλήθεια.

Όσο ο σκηνοθέτης Μάγκνους Φον Χορν στέκεται πάνω από την ηρωίδα του, ξεφλουδίζοντας υπομονετικά τις ανασφάλειες και τις συναισθηματικές αγκυλώσεις της, η ταινία επιδεικνύει τις αρετές της. **Όπως στο πώς η κάμερα κινείται διαρκώς γύρω από τη χαρισματική πρωταγωνίστρια Μαγκνταλένα Κόλεσνικ, στηριζόμενη σε ασφυκτικά γκρο πλαν, με τρόπο που προσιδιάζει σε αέναο σκρολάρισμα.** Τα προβλήματα εμφανίζονται στη δεύτερη πράξη, όταν δηλαδή η αφήγηση περνά από το απεγνωσμένο κυνήγι της διασημότητας σε εκείνο της οικειότητας. Ο Φον Χορν περικλείει σε αμφισημία τις προθέσεις του, αφήνοντας να εννοηθεί πως σε έναν κόσμο κυνικό, όπως ο σημερινός, η τρυφερότητα είναι πολυτέλεια. Κάτι που ενισχύεται από το βίαιο φέρεσιμο προς την ηρωίδα ενός εφήμερου ερωτικού συντρόφου, αλλά και την τραυματική εμπειρία που βιώνει εξαιτίας ενός άντρα που την παρακολουθεί. Μια απότομη αλλαγή ύφους που κάνει το φιλμ άνισο, χωρίς κιάλας να αποσαφηνίζει ουσιαστικά την κατάσταση.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΝΤΕΑΣ-ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

MAGNUS VON HORN

Γεννήθηκε το 1983 στο Gothenburg, Σουηδία και είναι σκηνοθέτης και σεναριογράφος. Σπούδασε σκηνοθεσία στην Πολωνία, International Film School στο Łódź 2009-13. Η πρώτη του ταινία “Efterskalv”/“The Here After” (2015) τιμήθηκε με το Βραβείο Guldbagge ως καλύτερη ταινία, καλύτερη σκηνοθεσία και βραβείο BI ανδρικού ρόλου.

Φιλμογραφία:(7) 2020 W domu (TV Series short), 2020 Ιδρώτας, 2015 Επέκεινα, 2011 Utan snö (Short), 2008/II Echo (Short), 2007 Mleczaiki (Short), 2007 Radek (doc. Short).